

HYGG & HOYR

Fríggjadagur 28. mai

Eingin trúi, at tað bar til

- Øll vóru ímóti, og ikki ein roknaði við, at tað bar til at gera eina færeyska tíðindasending við so lítlari manning, sigur Finnbogi Ísakson um fyrstu Dag og viku-sendingina

Turið Kjelbro

Fólk hildu, at skuldu vit gera eina færeyska tíðindasending, máttu vit seta eini 70 fólk bara til tað. Blóðini vóru á tremur við lesarabrovum, ið mutaðu ímóti. Ikki ein var positivur. Men tá ið eg kom heim um kvöldið 25. mai eftir, at fyrsta Dagur og vika hevði verið í luftini, fór telefonin at kima og hon kimaði uttan íhald út á náttina. Og øll vóru nøgd og glað, sigur Finnbogi Ísakson, ið var fyrsti verturin í Degi og viku.

Týsdagin í hesu vikuni vóru 15 ár, síðani Dagur og vika varð send fyrstu ferð. Tað var Jógván Asbjørn Skaale, fyrrverandi stjóri í Sjóntarpi Føroya, sum á sinni heitti á Finnboga Ísakson at gera eina færeyska tíðindasending.

- Donsku tíðindasendingarnar vorðu tá endursendar í

Í Degi og viku týskvældið sóu vit brot úr teirri fyrstu sendingini, og sum vit hoyrdu endaði Finnbogi Ísakson sendingina við at siga, at "sendingin verður kanska aftur á skránni fríggjadagin"

færeyska sjónvarpinum, við hvørt fleiri í senn. Sjóntarpsstjórin tók tá avgerð um, at vit skuldu hava eina færeyska tíðindasending og ikki senda tær donsku. Tá var ramaskríggj. Vit avtalaðu kortini at gera eina roynd, hóast tað var torført. Eg var einasti journalisturin, ið varð settur til uppgávuna. Teknikarin og eg kendu lítið til sjónvarp, tað var rættiliga komiskt, men vit fóru kortini í gongd.

Útlenska tilfarið var týtt eftir førinum, og bara at leggja myndirnar til var ókunnugt fyri okkum. Dagin fyri, sendingin skuldi í luftina, gjørdur við útlensku tíðindini, lögdu myndirnar til og bandaðu tey. Allan dagin eftir gjørdur við færeyska tilfarið klárt, og tosaðu tey á eitt band fyri seg, sigur Finnbogi Ísakson.

Sendingin vardi í byrjanini í hálvan tíma og varð send eina ferð um vikuna.

- Trupulleikin, tá ið vit rættiliga vóru komnir í gongd, var at avmarka tíðindaflutningin til ein hálvan tíma. Vit vóru ikki nóg kritiskir til at sálða frá.

- Tá ið vit høvdu prógvað, at tað bar til uttan at seta 70 fólk til uppgávuna, fánaðu lesarabrovini burtur, og fólk tóku Dag og viku til sín. Seinni um heystið vóru Árni Gregersen og Jógván Jespersen settir, minnst Finnbogi aftur á.

Tað var Finnbogi sjálvur, ið fann uppá, at sendingin skuldi eita Dagur og vika.

- Eg valdi heitið út frá tí, at tíðindini skuldu vera dagsaktuell, men kundur eisini vera slíkt, sum var hent í vikuni. Og navnið hevur hingið við síðani, sigur Finnbogi Ísakson.

Ingvør Nolsøe gjørdi uppskot um, hvussu inngangurin

dagur og vika

ella trailerin skuldi síggja út, og Kristian Blak gjørdi ljóð til. Hetta var tó ikki brúkt so leingi.

Hvat dæmar tær Dag og viku í dag?

- Eg fegnist um menningina. Tað, vit settu í gongd, er vorðið til eina góða tíðindasending. Hon er professionell í allar mátar, í uppseting og tekniskt líka góð sum ein og hvør útlenskt tíðindasending. Í so máta hava tey rokkið málið. Hinvegin haldi eg, at tey gera minni við færeysk tíðindi enn vit gjørdur. Vit lögdu stóran dent á tíðindi, sum útvarpið og blóðini ikki høvdu, sigur Finnbogi Ísakson at enda.

Útsjón - um loftmiðlar okkara

Summarið í luftini

Vanliga havi eg ikki gleitt meg so nógv til **summarskránni** hjá **Útvarpinum**, tí sum oftast hevur hon havt færri sendingar, eg havi havt hug at lurta eftir. Senditíðin hevur verið munandi skerd um kvöldið, tann tíðin á degnum og havi best møguleika at hoyra útvarp. Soleiðis varð tibetur ikki í ár. Eg gjørdist stórliga bilsin í vikuni, tá eg uppdagaði, at ÚF byrjaði kl. 7 og sendi heilt til kl. 23. Hetta er eitt framstig, sum ÚF eigur rós fyri.

Tað er tó heldur tunt við nýhugsan í longdu senditíðini. Mest tónleikur og prát, men tað er kanska eisini nóg mikið. Týdningarmesta er, at kappingin við **Atlantic Radio** verður tikin upp — og tað eg havi hoyrt haðani til nú, skuldi tað ikki verið so ringt.

Fótbólturin rullar aftur

Størstu glottarnir í summarskránni seinastu árin hava verið kappdrúðurn og fótbólturin, sum eg veit nógv fólk saman við mær lurta eftir. Soleiðis er tað vist eisini í ár. Ítróttarsendingarnar eru summartekin so tað forslær. Tær bera boð um stevnur, ferðing og

fríska luft — í skerandi kontrasti til nógvu vetrarsendingarnar, sum vera tiknar upp inni. Og so eru tær beinleiðis, istaðin fyri keðiliga **ítróttarsendingarnar** eftir tíðindini leygar-kvöld og sunnukvöld, við evigum tabellum og fótbóltsúrslitum frá 1., 2. 3. og 4. deild í Onglandi.

Onkuntið undrist eg á, at tey ikki taka úrslitini úr piltadeildini eisini.

Slapp gjøgnum svingið

Ein sending, sum slapp inn um summargáttina, var **Koyribreytin**. Henda sending er líka áhugaverd sum **Vetrarbreytin**, við óðrvísi innihaldi sjálvandi. Sami leistur er brúktur til sendingina hvørja ferð, men innsløgin eru fjølbroytt og viðkomandi. Nógv góð ráð og ein lyftur peikifingur, sum ofta er uppá sitt pláss. Meira av hasum slagnum av sendingum hevði verið kærkomið. Eg kundi bara hugsað mær, at tað bleiv spart eitt sindur uppá countrytónleikin, men tað eru tað nokk fleiri meiningar um.

Síggjast vónandi aftur annan dag

So hendi tað, tíverri alt ov skjótt. Seinasta sendingin av **Likkulikkuleia** á hesum sinni var í SvF fríggjakvöldið. Hon var akkurat líka stuttlig og

innihaldsrik, sum tær undanfarnu fimtan. Ein fitt sending uttan stress, við eitt sindur av hvørjum til tey smæstu, men sanniliga eisini til tey størri. Vit fara at sakna Systi og Beiggja og serliga skjaldarinn frá Ommuni og Manninum, og vóna at tey øll skjótt koma aftur. Meðan vit biða, hugna vit okkum við at síggja **Fimlu**, har **Gundur** bakar reyðar, grønar og gular pannukakur — tað er sanniliga eisini undirhaldandi. Barnasendingarnar í SvF eru fjølbroyttar og síggja út til at undirhalda børnini eins væl ella betur enn Disney. Tað er meira enn tað kann sigast um barnasendingarnar í ÚF, tíverri. Um tað eru sendingarnar ella vanarnir hjá børnunum veit eg ikki, men enn hevur dótturin ikki tímað at lurta eftir eini einastu barnasending í ÚF. Tað verður vónandi betri, tá hon verður eitt sindur eldri.

Eitt konubrot

TV2 sendingin um **Duritu Holm** og **Sölu Vølu** var eitt satt upplivsi, tíverri bara alt ov stutt. Eg sat bæði og ógvaðist og undraðist á hesa ungu gentu, sum longu hevur sæð størri part av heiminum enn tey flestu. Hvussu hevur hon fingið hugskotið til eina so spennandi, men eisi

Annika Joensen, samskipari, skivur

ni strævna ferð. Hvussu nógvir færeysingar høvdu av frium vilja búa um-borð á einum báti við slíkum saniterum viðurskiftum í so langa tíð — seinastu tíðina við einum nýføðingi. Og ikki minst, hvussu fær hon orkuna til at vera skipari og arbeiðsgevari hjá nógvum fólki, samstundis sum hon hevur fingið eitt barn. Har er onki sum eitur barnsburðarloyvi ella ansingarpláss. Eg misunni henni ikki, hevði heldur ikki sjálf funnið uppá at farið ein slíkan túr, men eg eri hugtikin av at onnur tora. Sendingin var stutt, men lýsti ótrúliga væl eitt fólk, sum ikki er sum hini. Vónandi skivur hon um ferðina, tá hon kemur heim aftur.

Útsjón

Jóhan Samuelson, Annika Joensen, Einar Petersen, Oddvør Johansen, Steintór Rasmussen og Rigmor Dam skiftast um at skriva Útsjón